

UZASADNIENIE

Osiedle Uzdrawiskowe Miasta Lidzbark Warmiński oraz sołectwa Medyny i Łabno położone na obszarze gminy Lidzbark Warmiński zostały objęte statusem obszaru ochrony uzdrawiskowej na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 maja 2016 r. w sprawie nadania statusu obszaru ochrony uzdrawiskowej Osiedlu Uzdrawiskowemu Miasta Lidzbark Warmiński i sołectwom Medyny i Łabno położonym na obszarze gminy Lidzbark Warmiński (Dz. U. poz. 757).

W związku z podjętymi działaniami w zakresie wybudowania zakładu leczenia uzdrawiskowego – Centrum Uzdrawiskowe Accessmedica oraz urządzeń leczenia uzdrawiskowego – parku uzdrawiskowego, dziesięciu ścieżek ruchowych, dwóch tężni solankowych oraz basenu leczniczego, przygotowanych do prowadzenia leczenia uzdrawiskowego, władze miasta rozpoczęły starania na rzecz zmiany statusu z obszaru ochrony uzdrawiskowej na uzdrawisko.

W związku z realizacją obowiązku wynikającego z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o leczeniu uzdrawiskowym, uzdrawiskach i obszarach ochrony uzdrawiskowej oraz o gminach uzdrawiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135), zwanej dalej „ustawą uzdrawiskową”, Burmistrz Miasta Lidzbark Warmiński pismem z dnia 12 listopada 2024 r. znak: GK.7021.62.2024.BG3 (zawierającym uzupełnienie do operatu uzdrawiskowego, przekazanego do Ministerstwa Zdrowia w dniu 21 sierpnia 2024 r.) wystąpił do Ministra Zdrowia z wnioskiem o zmianę statuuu wskazanego obszaru na uzdrawisko, a także z wnioskiem o dodanie dwóch nowych kierunków leczniczych, tj. choroby górnych dróg oddechowych oraz choroby dolnych dróg oddechowych, w stosunku do tych, które były ustalone w decyzji Ministra Zdrowia Nr 80 z dnia 9 października 2014 r. (znak: MZ-OZU-520-1/WS/14), potwierdzającej możliwość prowadzenia leczenia uzdrawiskowego na obszarze uznanym za obszar ochrony uzdrawiskowej Lidzbark Warmiński, obejmującym część gminy miejskiej – Osiedle Uzdrawiskowe miasta Lidzbark Warmiński i część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński w obszarach 2 sołectw: Medyny i Łabno w następujących kierunkach leczniczych: choroby kariologiczne i nadciśnienie, ortopedyczno-urazowe, choroby układu nerwowego, choroby reumatologiczne.

W myśl art. 42 ust. 1a ustawy uzdrawiskowej, jeżeli obszar ochrony uzdrawiskowej spełnia wymaganie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 3, i gmina przekaze uzupełniony operat uzdrawiskowy, o którym mowa w art. 40, minister właściwy do spraw zdrowia

występuje do Rady Ministrów z wnioskiem o nadanie obszarowi ochrony uzdrowiskowej statusu uzdrowiska.

Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika, że na terenie strefy „A” ochrony uzdrowiskowej, przy ul. Leśnej w Lidzbarku Warmińskim, wybudowano Centrum Uzdrowiskowe Accessmedica, które stanowi zakład leczenia uzdrowiskowego. Znajduje się w nim obecnie szpital rehabilitacji uzdrowiskowej oraz sanatorium uzdrowiskowe (będące w trakcie budowy).

Ponadto w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej znajdują się następujące urządzenia leczenia uzdrowiskowego: park uzdrowiskowy, położony w dolinie rzeki Symsarna o powierzchni 40,79 ha, 10 ścieżek ruchowych o łącznej długości 5720 m.b. znajdujących się w parku uzdrowiskowym (9 ścieżek ruchowych o długości 4900 m.b. i 1 ścieżka sensoryczna o długości 820 m.b.), tężnia solankowa o wysokości 9,3 m, mini tężnia solankowa znajdującą się w Pawilonie Zdrowia, basen leczniczy o powierzchni 56 m.kw. znajdujący się w Centrum Uzdrowiskowym Accessmedica.

Teren infrastruktury uzdrowiskowej został zlokalizowany między ulicami Żytnią i Leśną w Lidzbarku Warmińskim, a także na terenie Gminy Wiejskiej Lidzbark Warmiński. W ramach projektu inwestycyjnego wybudowano drogi, utwardzenia, toalety wolnostojące, budynek techniczny tężni, wiatę śmietnikową, wiatę rekreacyjną, miejsca postojowe, mury oporowe, plac zabaw. Na terenie objętym inwestycją wykonano także urządzenia i wyposażenie parkowe wraz z urządzeniem zieleni wysokiej i niskiej, jak również wykonano uzbrojenie terenu. Powstały zakład i urządzenia leczenia uzdrowiskowego pozwalają na rozpoczęcie realizacji świadczeń z zakresu leczenia uzdrowiskowego na obszarze przyszłego uzdrowiska Lidzbark Warmiński wypełniając tym samym warunek określony w art. 34 ust. 1 pkt 3 ustawy uzdrowiskowej.

Decyzją Ministra Zdrowia Nr 80 z dnia 10 września 2014 r. ustalono następujące kierunki lecznicze dla obszaru ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński: choroby kariologiczne, choroby ortopedyczno-urazowe, choroby układu nerwowego, choroby reumatologiczne. W przedłożonym Ministrowi Zdrowia, przy piśmie z dnia 28 maja 2025 r. uzupełnieniu operatu uzdrowiskowego dla obszaru ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński, Burmistrz Miasta wystąpił o rozszerzenie profilu leczniczego o kierunki lecznicze: choroby górnych dróg oddechowych i choroby dolnych dróg oddechowych. Do uzupełnienia operatu załączona została pozytywna opinia Konsultanta Krajowego w dziedzinie balneologii i medycyny fizykalnej, z dnia 14 stycznia 2025 r., znak:

KK.BiMF.02.2025, zgodnie z którą wniosek o poszerzenie profilu leczniczego dla przyszłego uzdrowiska Lidzbark Warmiński o dwa kierunki lecznicze: choroby górnych dróg oddechowych i choroby dolnych dróg oddechowych, został oceniony pozytywnie. Po przeanalizowaniu wszystkich dokumentów Konsultant Krajowy w dziedzinie balneologii i medycyny fizykalnej zaopiniował pozytywnie następujące kierunki lecznicze, określone w art. 13 ust. 1 ustawy uzdrowiskowej: choroby kardiologiczne i nadciśnienie, ortopedyczno-urazowe, choroby układu nerwowego, choroby reumatologiczne, choroby górnych dróg oddechowych, choroby dolnych dróg oddechowych.

Burmistrz Miasta w przedłożonej dokumentacji wykazał również posiadanie i wyposażenie bazy przyrodoleczniczej pozwalającej na prowadzenie dodatkowych kierunków (m.in. przez wyposażenie sal do rehabilitacji pulmonologicznej), a także odpowiedniej kadry medycznej. Obsadę personalną Centrum Uzdrowiskowego Accessmedica stanowią lekarze ze specjalizacją rehabilitacja, balneologia i pulmonologia, a także fizjoterapeuci, pielęgniarki i opiekunowie.

W związku z powyższym, Minister Zdrowia potwierdził – w drodze decyzji z dnia 16 lipca 2025 r. (znak: DLD.511.15.2024.(2).PP) zmieniającej decyzję Nr 80 z dnia 9 października 2014 r. (znak: MZ-OZU-520-1/WS/14) – możliwości prowadzenia leczenia uzdrowiskowego na obszarze uznanym za uzdrowisko Lidzbark Warmiński, obejmującym część gminy miejskiej – Osiedle Uzdrowiskowe miasta Lidzbark Warmiński i część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński w obszarach 2 sołectw: Medyny i Łabno w następujących kierunkach leczniczych: choroby kardiologiczne i nadciśnienie, ortopedyczno-urazowe, choroby układu nerwowego, choroby reumatologiczne, choroby górnych dróg oddechowych oraz choroby dolnych dróg oddechowych.

W konsekwencji powyższego spełniony został warunek określony w art. 42 ust. 1a ww. ustawy, który stanowi podstawę wystąpienia przez Ministra Zdrowia do Rady Ministrów z wnioskiem o nadanie obszarowi ochrony uzdrowiskowej statusu uzdrowiska.

W dniu 10 października 2024 r. Minister Zdrowia potwierdził, że obszar ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński spełnia wymagania określone w ustawie uzdrowiskowej, zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy uzdrowiskowej. Na podstawie sporządzonego i przekazanego do Ministerstwa Zdrowia w dniu 21 sierpnia 2024 r., operatu uzdrowiskowego oraz przy uwzględnieniu wszystkich dodatkowych informacji i wyjaśnień, przekazanych przez Burmistrza Miasta Lidzbark Warmiński w pismach z dnia 26 sierpnia 2024 r. i 26 września 2024 r., Minister Zdrowia stwierdził, że:

1. Obszar ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński posiada złoża naturalnych surowców leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie uzdrowiskowej.

Na terenie obszaru ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński znajduje się odwiert wody leczniczej „GT-1 LIDZBARK”, który jest zlokalizowany w granicach strefy „C” ochrony uzdrowiskowej. Koncesję na wydobywanie wody termalnej z odwiertu GT-1 LIDZBARK posiada spółka Warmińskie Źródła Sp. z o.o., która planuje rozszerzyć koncesję o wydobycie wody leczniczej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie zakresu badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, kryteriów ich oceny oraz wzoru świadectwa potwierdzającego te właściwości (Dz. U. z 2018 r. poz. 605), Eurofins OBiKŚ Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach, będąca jednostką uprawnioną przez ministra właściwego do spraw zdrowia do potwierdzania właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych, na podstawie przeprowadzonych badań wydała – w dniu 12 sierpnia 2024 r. – świadectwo potwierdzające właściwości lecznicze naturalnego surowca leczniczego – wody mineralnej, swoistej o charakterze chlorkowo-sodowym, kwasowęglowa, jodkowa, termalna pochodząca z otworu „GT-1 LIDZBARK”. Badana woda lecznicza zawiera 1,73% ogółu składników stałych w niej rozpuszczonych. Wśród anionów dominującą rolę odgrywa jon chlorkowy (Cl-) – 82,9%. Wśród kationów przeważa jon sodowy (Na+) – 79,5%. Oznaczono składniki swoiste, tj. kwaśne węglany: 289 mg/l oraz jodki: 1,3 mg/dm³, temperatura wody: 20,5 °C.

Badana woda lecznicza ma następujące właściwości lecznicze: działanie na skórę – przeciwświądowe, przeciwzapalne, przeciwbakteryjne, epitelizujące, odczulające, poprawiające elastyczność skóry, działanie lecznicze przy niedoczynności tarczycy, regulowanie gospodarki wodno-sodowej organizmu, wspomaga prawidłowe funkcjonowanie układu sercowo-naczyniowego, działanie moczopędne, obniżenie ciśnienia tętniczego krwi, obniżenie poziomu cholesterolu i trójglicerydów, podwyższenie poziomów fosfolipidów, obniżenie poziomu glukozy we krwi u chorych na cukrzycę, obniżenie poziomu kwasu moczowego we krwi.

Woda ta może być stosowana w lecznictwie uzdrowiskowym do kuracji pitnych, inhalacji, kąpieli oraz płukania, po odpowiednim przygotowaniu (obniżenie wartości mętności) na stanowisko zabiegowe.

2. Obszar ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński posiada klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie uzdrowiskowej.

Burmistrz Miasta Lidzbark Warmiński przedstawił świadectwo potwierdzające właściwości lecznicze klimatu, wydane w dniu 27 listopada 2023 r., przez jednostkę uprawnioną przez ministra właściwego do spraw zdrowia do potwierdzania właściwości leczniczych klimatu, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. Stanisława Leszczyckiego Polska Akademia Nauk w Warszawie, zwany dalej „IGiPZ PAN”. W przedmiotowym świadectwie stwierdzono, że obszar ochrony uzdrowiskowej w Lidzbarku Warmińskim charakteryzuje się korzystnymi parametrami sanitarnymi powietrza z punktu widzenia stosowania klimatoterapii. Przez cały rok zachowane są średnioroczne normy wszystkich zanieczyszczeń powietrza, w tym także stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5}, a także benzo(a)pirenu. Latem istnieją przekroczenia poziomu celu długoterminowego ozonu. Ponadto obszar ten posiada korzystne właściwości lecznicze i profilaktyczne bioklimatu, które mogą być wykorzystywane w leczeniu klimatycznym: usłonecznienie spełnia wymagane normą 1500 godzin w roku, liczba dni z opadem jest zachowana, a liczba dni z mgłą potencjalnie może przewyższać normę w półroczu ciepłym, warunki termiczno-wilgotnościowe umożliwiają prowadzenie klimatoterapii bez przeszkód – dni parne są rzadkie, spełnione są kryteria proponowane przez IGiPZ PAN, dotyczące liczby dni mroźnych, bardzo mroźnych i upalnych. Nieznacznie więcej jest dni gorących oraz dni z dużą wilgotnością powietrza w terminie południowym; warunki wietrzne są umiarkowane korzystne dla klimatoterapii, cechuje je mała liczba dni z ciszą atmosferyczną, rzadkie występowanie dni z silnym wiatrem, ale często z małą prędkością wiatru; w półroczu ciepłym zmniejszona bodźcowość termiczna oraz częsty „brak obciążeń cieplnych” mają charakter oszczędzający układ krążenia, zimą zaś częsty stres zimna sprawia, że warunki są bardziej bodźcowe, w efekcie zabiegi klimatoterapeutyczne o zróżnicowanej aktywności mogą być stosowane przez cały rok. Najkorzystniejszy dla leczenia klimatycznego jest okres od połowy kwietnia do początku października; przez cały rok panują tu korzystne i bardzo korzystne warunki dla sportów uprawianych w terenie otwartym, a od lutego do listopada także dla spacerów; latem możliwe jest prowadzenie wszystkich form klimatoterapii, ale zimą pojawiają się ograniczenia dla helio- i aeroterapii, ale także dla łagodnej terenoterapii.

W strefie „A” ochrony uzdrowiskowej warunki klimatu akustycznego są korzystne dla leczenia uzdrowiskowego. Zagrożona nadmiernym hałasem jest wąska strefa wzdłuż ulicy

Warmińskiej w Lidzbarku Warmińskim, oddzielona od reszty strefy „A” ochrony uzdrowskiej szerokim pasem lasu.

Natężenie pól elektromagnetycznych nie zagraża zdrowiu pacjentów.

Klimat i bioklimat może być wykorzystywany do wspomagania leczenia: chorób kardiologicznych i nadciśnienia tętniczego, chorób górnych i dolnych dróg oddechowych, ortopedyczno-urazowych, reumatologicznych oraz chorób układu nerwowego. Nie ma też przeciwwskazań do leczenia innych grup chorób.

3. Obszar ochrony uzdrowskiej Lidzbark Warmiński spełnia określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska.

Oceny spełniania wymagań dla środowiska na obszarze uzdrowska należy dokonać przy uwzględnieniu przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2025 r. poz. 647, z późn. zm.), tj.: rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2024 r. poz. 870); rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845); rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112); rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2022 r. poz. 2630).

Stosownie do przedłożonego operatu klimatycznego, opracowanego przez IGiPZ PAN, klimat obszaru ochrony uzdrowskiej Lidzbarka Warmińskiego cechuje się korzystnymi warunkami aerosanitarnymi i właściwościami leczniczymi i profilaktycznymi, które sprzyjają klimatoterapii, tj. mogą być wykorzystane w terapii uzdrowskiej. W Lidzbarku Warmińskim, jak również w jego okolicy nie prowadzi się monitoringu zanieczyszczenia powietrza. Najbliższa stacja zlokalizowana jest 36 km na południe w Olsztynie, przy ul. Puszkina 16 i jest to stacja reprezentująca miejskie tło zanieczyszczenia powietrza. W ocenie stanu sanitarnego powietrza w Lidzbarku Warmińskim wykorzystano: „Oceny jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za lata 2021-2023”, Regionalnego Wydziału Monitoringu Środowiska Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (GIOŚ) w Olsztynie oraz stan zanieczyszczenia powietrza ustalony na podstawie szacunków poziomu emisji i modelowania na terenie w pobliżu tężni, dla lat 2021 i 2022.

Obszar województwa warmińsko-mazurskiego podzielony jest na 3 strefy – miasto Olsztyn, miasto Elbląg i strefę warmińsko-mazurską, w której leży Lidzbark Warmiński. W latach 2021-2022 w strefie warmińsko-mazurskiej nie stwierdzono przekroczeń wartości dopuszczalnych i docelowych stężeń zanieczyszczeń określonych normą ze względu na ochronę zdrowia dla dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, benzenu, metali ciężkich oraz pyłu zawieszonego PM_{2,5}. Notowane wartości były niskie od 0,4% normy, jak w przypadku ołowiu w pyle, przez 25% w przypadku NO₂, do ponad blisko 70% w przypadku PM_{2,5}. W 2021 r. w strefie warmińsko-mazurskiej spełnione zostały normy zarówno średniorocznego stężenia PM₁₀ (wartość mieściła się między 9,6 µg/m³ i 28,8 µg/m³), jak i dopuszczalnej liczby dni ze stężeniem powyżej 40 µg/m³ (od 1 do 27). W 2022 r. pomimo spełnionej normy średniorocznego stężenia PM₁₀ na 1 stacji (Nowe Miasto Lubuskie, odległe o 100 km od Lidzbarka Warmińskiego) odnotowano 53 dni z przekroczoną normą dobową (klasa C). Metoda szacowania w oparciu o wynik modelowania ilości powietrza w przypadku PM₁₀, jak i PM_{2,5} – nie wykazały przekroczeń normy na obszarze miasta i gminy Lidzbark Warmiński.

Istnieje prawdopodobieństwo przypadków przekroczenia poziomu długoterminowego ozonu, jednak dotyczy to głównie słonecznych dni i obszaru w pobliżu dróg, w szczególności drogi nr 51, zatem miejsc oddalonych od strefy „A” ochrony uzdrowiskowej. W odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu, który nie dopuszcza żadnych dni ze stężeniem powyżej 120 µg/m³, w 2021 r. przekroczenia stwierdzono na dwóch (z czterech) stacji pomiarowych, a w 2022 r. na jednej stacji w województwie warmińsko-mazurskim. Ogólnie w Lidzbarku Warmińskim metoda szacowania na podstawie modelowania wykazuje występowanie dni z przekroczeniem maksymalnego stężenia 8-godzinne ozonu, czyli przekroczenie poziomu celu długoterminowego.

W Lidzbarku Warmińskim Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ) nie prowadzi stałego monitoringu jakości powietrza. Według informacji GIOŚ dotyczących tła zanieczyszczenia powietrza, jak również uwzględniając wyniki modelowania na terenie obszaru ochrony uzdrowiskowej, w pobliżu tężni solankowych, wynika że średnie roczne stężenie wybranych zanieczyszczeń, tj. pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5}, dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, benzen, metali ciężkich (zarówno w 2021 r., jak i w 2022 r.), było znacząco niższe od dopuszczonych normą. W normie był także bezno(a)piren, co stanowi wyjątek w kraju, gdzie w większości miejscowości i regionów trudno o dotrzymanie poziomu docelowego B(a)P. W mieście funkcjonuje program dofinansowanie pieców na

domostwo, systematycznie prowadzone są termomodernizacje budynków, modernizacje dróg i remonty, ich nawierzchni. Niewielkie, ale rosnące jest wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w strukturze ogrzewania i produkcji energii.

Pomiary natężenia hałasu w Gminie Lidzbark Warmiński przeprowadzono w dniach 26 i 27 lipca 2023 r., w 4 charakterystycznych miejscach badanego terenu. Oprócz pomiarów dziennych przeprowadzono także nocne pomiary hałasu. Punkty pomiarowe były zlokalizowane w następujących miejscach: „Tężnia” – trawnik w sąsiedztwie tężni solankowej w otoczeniu terenów zielonych, „Zacisze Leśne” – trawnik na terenie dawnego Ośrodka Wypoczynkowego, „ul. Warmińska” – trawnik na terenie posesji przylegającej do drogi, „ul. Olsztyńska” – trawnik na terenie posesji należącej do Zakładu Mleczarskiego POLMLEK. Największe wartości hałasu obserwowano poza strefą „A” ochrony uzdrowskiej, przy ul. Olsztyńskiej (stanowisko nr 4). Równoważny poziom dźwięku w tym punkcie osiągnął wartość 63 dB w porze dnia i 55,6 dB nocą. Jeśli wartości te odniesiemy do norm obowiązujących przy drogach w zabudowie zagrodowej, mieszkaniowo-usługowej czy rekreacyjno-wypoczynkowej to zarówno w dzień, jak i w nocy nie będą one przekroczone. Nie zaobserwowano bezpośrednio oddziaływania emisji hałasu (przez samochody poruszające się po drodze) na strefę „A” ochrony uzdrowskiej z uwagi na barierę w postaci lasu oraz osiedla domów jednorodzinnych. Samochody jadące ul. Warmińską generowały (stanowisko nr 3 – poza strefą „A” ochrony uzdrowskiej) równoważny poziom dźwięku – 62,8 db w porze dnia i 52 dB nocą. Obszar oddziaływania hałasu komunikacyjnego z tej ulicy na tereny przyległe jest niewielki z uwagi na występowanie dużych kompleksów leśnych wzdłuż rzeki Symsarny, pomiędzy drogą, a strefą „A” ochrony uzdrowskiej. Tłumienie hałasu komunikacyjnego przez las okalający strefę „A” ochrony uzdrowskiej od wschodu niweluje wpływ tej drogi na klimat akustyczny strefy „A” ochrony uzdrowskiej. W punkcie znajdującym w części obszaru „Tężnia” – (stanowisko nr 1) reprezentującym przeważającą część strefy „A” ochrony uzdrowskiej, obserwowano bardzo korzystne warunki klimatu akustycznego. W porze dnia zanotowano średni poziom hałasu o wartości 46,8 dB, a w porze nocy 39,5 dB. Największy wpływ na klimat akustyczny miejsca miał ruch samochodowy oraz dźwięki związane z funkcjonowaniem tężni. Na stanowisku „Zacisze Leśne” reprezentującym leśno-parkową część strefy „A” ochrony uzdrowskiej (stanowisko nr 2) zarejestrowany w porze dnia równoważny poziom dźwięku przekroczył dopuszczalne dla tego typu rejestrów normy o 3,4 dB. W 2013 r. na tym stanowisku równoważny poziom dźwięku wyniósł wówczas 43,6 dB.

Obecny wzrost o 5 dB wynika z aktywności tymczasowych mieszkańców (uchodźców z Ukrainy, w tym dzieci). O godzinie 21:30, z aktywności ośrodka, zaobserwowano natychmiastowe zmniejszenie emisji hałasu. W porze nocy w tym miejscu warunki klimatu akustycznego (przy braku aktywności mieszkańców ośrodka) były podobne 34,8 dB w 2013 r. i 33,3 dB w 2023 r. Na stanowisku nr 2 dominujący jest hałas komunalny ściśle związany z aktywnością osób przebywających w ośrodku, w mniejszym stopniu z ruchem pojazdów drodze dojazdowej do ośrodka. Podsumowując na badanym obszarze „A” ochrony uzdrowskiej występują korzystne warunki klimatu akustycznego. Jedynie wzdłuż niewielkiego obszaru przylegającego do ulicy Warmińskiej zaobserwowano zagrożenia nadmiernym hałasem.

Badania poziomu pól elektromagnetycznych w Lidzbarku Warmińskim wykonano w dniu 10 października 2023 r. przez Laboratorium Pracowni Elektroniki Morskiej Instytutu Morskiego w Gdyni posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 848. Na terenie strefy „A” ochrony uzdrowskiej w Lidzbarku Warmińskim nie ma zlokalizowanych stacji bazowych telefonii komórkowych, nie przebiegają także linie energetyczne wysokiego napięcia. Stacje GSM i LTE znajdują się w mieście, w strefie „B” ochrony uzdrowskiej, podobnie jak i linie średniego napięcia. W Lidzbarku Warmińskim są spełnione normy dotyczące poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku.

4. Obszar ochrony uzdrowskiej Lidzbark Warmiński posiada infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzi gospodarkę odpadami.

Właścicielem infrastruktury wodociągowej jest Burmistrz Miasta Lidzbark Warmiński, natomiast administratorem jest Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o., które wykonuje zadania użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), a do jej działalności podstawowej należą: pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Miasto zaopatrywane jest w wodę z dwóch wydajnych ujęć wody, który zaspokaja w pełni potrzeby miejscowości. Miasto Lidzbark Warmiński zaopatrywany jest w wodę pitną z ujęć wód podziemnych. Długość czynnej sieci rozdzielczej wodociągów w 2021 r. wynosiła 43,1 km, a liczba przyłączy wyniosła 1032 szt. W 2022 r. 14.408 osób korzystało z sieci wodociągowej, a zużycie wody w gospodarstwach domowych ogółem na 1 mieszkańca wyniosła 29,0 m³. W 2022 r. długość sieci kanalizacyjnej na terenie gminy miejskiej Lidzbark Warmiński wynosiła 48,8 km, a ilość przyłączy wyniosła 977, które prowadziły do budynków mieszkalnych i

zbiorowego zamieszkania. Liczba osób korzystających z sieci kanalizacyjnej wynosiła 13497. Na terenie Lidzbarka Warmińskiego działają dwie oczyszczalnie ścieków. Jedną z nich to Miejska Oczyszczalnia Ścieków, która administrowana jest przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Lidzbarku Warmińskim. Zajmuje się oczyszczaniem ścieków socjalno-bytowych. Miejska Oczyszczalnia Ścieków to rodzaj oczyszczalni biologiczno-mechanicznej, o zakładanej przepustowości na poziomie 4500 m³/dobę i redukcji zanieczyszczeń na poziomie 98%.

Główny Punkt Zasilania, zwany dalej „GPZ”, Lidzbarka Warmińskiego w energię elektryczną znajdują się na terenie gminy Lidzbark Warmiński, na wschód od miasta. W GPZ zainstalowane są dwa transformatory 110/15 kV o mocy 16 MVA każdy. Energia z GPZ jest przetwarzana i wprowadzana w lokalną sieć rozdzielczą SN 15 kV. Na terenie miasta działa Energa Operator S.A. będąca dostawcą prądu w Lidzbarku Warmińskim. W mieście działa, wybudowana w 1908 r., elektrownia wodna na Łynie, która średnio produkuje ok. 1400 MWh rocznie. Wykorzystywana jest również energia geotermalna, ale wyłącznie na potrzeby prywatnych domów mieszkalnych.

Na terenie miasta funkcjonuje sieć ciepłownicza, którą zarządza Veolia Sp. z o.o. Ciepłownia znajduje się przy ulicy Astronautów 47 w Lidzbarku Warmińskim. Przedsiębiorstwo to zajmuje się wytwarzaniem ciepła, przesyłaniem, dystrybucją i sprzedażą, na które posiada odpowiednią koncesję. Podstawową działalnością Spółki jest wytwarzanie i zaopatrywanie w parę wodną, gorącą wodę i powietrze dla układów klimatyzacyjnych. Na terenie miasta działa jedna ciepłownia osiedlowa o mocy zainstalowanej 20,305 MW. Miasto zaopatrywane jest w ciepło z 79 kotłowni w tym trzech osiedlowych, z których żadna nie posiada rezerwy mocy cieplnej. Pozostałe kotłownie pracują na potrzeby punktowe. Ciepło pochodzi przede wszystkim z tradycyjnych źródeł energii, takich jak węgiel czy gaz ziemny. Odnawialne źródła energii w mieście są wykorzystywane w nieznacznym stopniu. Miasto Lidzbark Warmiński dąży do tego, aby poprawić jakość życia na terenie miasta przez prowadzenie racjonalnego gospodarowania zasobami oraz energią. Czyni to przez redukcję emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększenie udziału energii finalnej przez podnoszenie efektywności energetycznej. Na terenie Miasta Lidzbark Warmiński znajdują się dwie stacje gazowe wysokiego ciśnienia: Lidzbark Warmiński I o przepustowości 1500 m³/h oraz Lidzbark Warmiński II o przepustowości 1800 m³/h. Ponadto w gminie miejskiej Lidzbark Warmiński występuje sieć gazowa średniego i niskiego ciśnienia.

W styczniu 2022 r. pierwszy raz w historii miasta Lidzbarka Warmińskiego ruszyła komunikacja miejska, która udostępnia podróżującym pięć linii. Miasto położone jest na trasie regionalnych kursów autobusów relacji Olsztyn – Lidzbark Warmiński – Bartoszyce o znacznej częstotliwości połączeń komunikacji zbiorowej.

System gospodarki odpadami regulowany jest ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz.1587, z późn. zm.) i ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733). Właściciele nieruchomości zobowiązani są do selektywnego zbierania odpadów obejmujących szkło, papier, tworzywa sztuczne, metal, opakowania wielomateriałowe, odpady komunalne ulegające biodegradacji, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielogabarytowe, zużyte opony, odpady niebezpieczne: żarówki rtęciowe, halogenowe, neonówki, przeterminowane leki i chemikalia, termometry, gaśnice, puszki po farbach, lakierach i aerozolach, zużyte oleje, smary, baterie, akumulatory, itp., a także odpady zielone, odpady z robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót, powstałych w czasie remontu nieruchomości zamieszkałych w ilości do 100 kg/m-c. Odpady komunalne selektywnie zebrane oraz zmieszane odebrane od właścicieli nieruchomości oraz pochodzące z Miejskiego Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (MPSZOK) przekazywane były do Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o., zwany dalej „ZGOK”, w Olsztynie. Odpady przekazywane były za pośrednictwem stacji przeładunkowej w Medynach, która funkcjonuje w ramach ZGOK. Zagospodarowanie odpadów odbywa się w Zakładzie Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych, zwany dalej „ZUOK”, gdzie występuje mechaniczno-biologiczne przetwarzanie odpadów komunalnych ukierunkowane na produkcję wysokiej jakości paliwa alternatywnego z odpadów.

W oparciu o powyższe Minister Zdrowia stwierdził, że obszar ochrony uzdrowiskowej Lidzbark Warmiński spełnia ustawowe warunki, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy uzdrowiskowej, i tym samym zaistniały okoliczności umożliwiające zmianę statusu, z obszaru ochrony uzdrowiskowej na uzdrowisko Lidzbark Warmiński.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 maja 2016 r. w sprawie nadania statusu obszarowi ochrony uzdrowiskowej Osiedlu Uzdrowiskowemu Miasta Lidzbark Warmiński i sołectwom: Medyny i Łabno, położonym na obszarze gminy Lidzbark Warmiński (Dz. U. poz. 757).

Projekt rozporządzenia wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt aktu nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedmiotowy projekt będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. W związku z powstaniem uzdrowiska powstaną nowe możliwości inwestycyjne, prowadzenia działalności leczniczej, usługowej, turystycznej, rolniczej i handlowej. Wszelka prowadzona działalność gospodarcza podlegać będzie ograniczeniom (które już obowiązują na terenie Osiedla Uzdrowskiego Miasta Lidzbark Warmiński i sołectw: Medyny i Łabno, z uwagi na posiadany statusu obszaru ochrony uzdrowskiej) dotyczącym ochrony środowiska, związanym z posiadaniem przez obszar, na którym będzie wykonywana, statusem uzdrowiska, jak również ograniczeniom wynikającym z przepisów ustawy uzdrowskiej w zakresie, w zależności od strefy ochrony uzdrowskiej, zakazów dotyczących, m.in. budowy zakładów przemysłowych, obiektów handlowych o powierzchni użytkowania większej niż 400 m², obiektów budowlanych mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności takich jak: warsztaty samochodowe, wędzarnie, garbarnie, z wyjątkiem obiektów budowlanych służących poprawie stanu sanitarnego uzdrowiska, w szczególności takich jak: sieć wodno-

kanalizacyjna, sieć gazowa, kotłownie gazowe, wiercenia wykonywane w celu ujmowania wód leczniczych.

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.